

PAARDRIJDEN DOOR GRENSPARK KEMPEN~BROEK

Hold your horses!

Paardrijden over een meanderend karrenspoor door het idyllische landschap van Grenspark Kempen~Broek. Genieten van de rust en de mooie doorkijkjes in het coulisselandschap. Daar sta ik dan op een donkere, koude novemberochtend. Ik moet op zoek naar Lacos, mijn Spaanse pony, die ergens in het donker in de kudde loopt.

TEKST: LINDA HOFMAN, DE BUITENRUITER

FOTO'S: LIMBURG MARKETING EN LINDA HOFMAN

Lacos heeft een goed verzorgde overnachting gehad bij Stal van Horne Hoeve. Zij zijn gespecialiseerd in vakantiestalling voor paarden. We zijn gastvrij onthaald door familie Van Horne. Voor Lacos had ik de keuze uit een paddock buiten of een stal binnen. Hij heeft 's nachts onbeperkt hooi kunnen eten om bij te komen van zijn lange werkdag. Zelf heb ik overnacht in Hostellerie Munten in het centrum van Weert. Een absolute aanrader! Ook hier ben ik gastvrij onthaald door vriendelijk personeel. Lekker eten, prettige sfeer en het bed was heerlijk voor mijn vermoeide lichaam.

Gelukkig vind ik hem vrij snel en loopt hij zonder moeite de vrachtwagen op. Vanaf de Steeg rijden we naar Weert. Onderweg wordt het langzaam licht buiten. Ik parkeer de vrachtwagen op de parkeerplaats van het Natuur- en Milieucentrum De IJzeren Man in Weert. Deze ruime parkeerplaats biedt genoeg ruimte om Lacos uit te laden en rustig op te zadelen. Onze route start bij Bier- en Spijzenlokaal Dennenoord. Het is koud, de temperaturen liggen net boven het vriespunt. Lacos heeft een goede wintervacht. Zelf heb ik me goed aangekleed. Terwijl Lacos staat rond te kijken en alle indrukken op de parkeerplaats in zich op neemt, pak ik het zadel, de zadeltassen en het hoofdstel. We zijn zo opgezadeld.

MEANDEREN

Als Lacos en ik dan goed en wel op pad zijn rijden we over een meanderend karrenspoor door het idyllische landschap van Grenspark Kempen~Broek. We kijken onze ogen uit en genieten van de rust en de mooie doorkijkjes in het coulisselandschap. We rijden we over brede zandpaden en karresporen. De verschillende gebieden zijn met elkaar verbonden door kleine stukjes asfaltweg. Weides, loofbos, sloten, vennetjes en moerasachtige wilgenbosjes afgewisseld met heide, zandvlaktes en naaldbos. Grenspark Kempen~Broek, ten westen van Weert, is een prachtig patchwork van natuur en cultuur verbonden door meanderende zandpaden.

Even verderop rijden we over de heide met wilde exmoorpony's die ons van een afstand aan kijken. In België meandert de route verder over dezelfde karresporen. Afgezien van de elektriciteitsleidingen die opeens bovengronds zijn, zie ik geen verschil in landschap. De idyllische zandpaden geven mij het gevoel dat we honderd jaar terug de tijd in rijden.

TEMPO VAN NATUUR

De buizerds vliegen vlak over ons heen en doen alsof wij er niet zijn. Langzaam worden we onderdeel van het landschap. Niets geeft mij meer rust en ontspanning dan te paard een nieuwe omgeving verkennen. Alles gaat in het tempo van de natuur. Mensen die je wandelend tegenkomt hebben tijd voor een praatje en zijn nieuwsgierig waar onze reis naartoe gaat. Afgezien van passerende auto's op de stukken die we langs de weg rijden, komen we op de route weinig mensen tegen. Kempen~Broek is een gebied dat nog niet overvol is met natuurtoerisme. De rust die dit grenslandschap uitstraalt, werkt helend.

**DE RUST DIE DIT
GRENSLANDSCHAP
UITSTRAALT, WERKT
HELEND**

Tegen het einde van de middag komen we weer bij Dennenoord en rijden vanaf daar de laatste kilometer naar de vrachtwagen. De zon zakt weg achter de bomen als we nog een laatste glimp van deze grote oranje bal zien over het water van de IJzeren Man. Wat een prachtige afsluiting van een mooie dagtocht.

PAARDENMENSEN

Zoals dat gaat bij paardenmensen met dezelfde passie, raak ik aan de praat met Iris van Horne. Ik krijg een rondleiding en drink samen met Iris en haar vader koffie. We praten over de opzet van het Paddock Paradise: het bedrijf dat haar vader in 1985 heeft opgezet en Iris heeft overgenomen. We bestuderen de

route door de Budeler-en Weerterbergen die voor mij is uitgezet. Ze wijzen me op de mooiste stukken, en waar het wel en niet geschikt is voor menner.

De tijd vliegt voorbij en ik besluit de route voor mijzelf in te korten. Deze tijd van het jaar wordt het vroeg donker en we zijn nu te laat om de volle 28 kilometer in een rustig tempo te rijden. Iris wijst we me op de kaart waar ik het makkelijkste de route kan inkorten om toch nog een goede indruk van het gebied te krijgen. Lacos en ik gaan weer op pad. We hoeven alleen maar over te steken vanaf Stal van Horne Hoeve om direct in het natuurgebied te rijden. Wat een luxe!

DE IDYLLISCHE ZANDPADEN GEVEN HET GEVOEL DAT WE HONDERD JAAR TERUG DE TIJD IN RIJDEN

BUDELER- EN WEERTERBERGEN

Vandaag rijden we door een heel ander gebied: de Budeler- en Weerterbergen dat ten noordwesten van Weert en Nederweert ligt. Naaldbossen met heide en zandverstuivingen. Het is zondagochtend en de zon is warm voor een koude novemberochtend. Na een paar kilometer rijden worden Lacos en ik ingehaald door een groep ruiters van Stal van Horne Hoeve. De gids, die ook Linda heet, nodigt ons uit om met hen mee te rijden. Zij kent alle mooie paden. Een gids door het gebied is een natuurlijk een kans die ik niet wil laten schieten.

We kijken helemaal af van de uitgezette route. Het is een heerlijke buitenrit en zelfs de zon komt door. Ondanks het lawaai van vijf kletsende dames te paard, zien we drie hinden die voor ons het bospad oversteken en vanuit het bos naar ons blijven kijken. Na dik twee uur rijden, komen we terug bij Stal van Horne Hoeve. Lacos is nat van het zweet, want het tempo van deze rit lag vrij hoog voor hem met bepakking en zijn wintervacht. Ik zadel hem af en zet hem met een vol hooinet op de vrachtwagen. Mijn lunchpakket eet ik in de cabine. Daarna maak ik alles klaar voor de rit naar huis.

HAASTEN & GEDWONGEN RUST

Een paard bepakt met zadeltassen roept altijd geïnteresseerde vragen op. Waar ga je heen? Waar kom je vandaan? En dan kom je speciaal hiernaartoe om te rijden? Dat ik niet uit de buurt kom is duidelijk: mijn accent is verre van Limburgs. Door te paard te reizen, kun je je niet haasten. Je bent gedwongen om je paard in acht te houden en samen de reis tot een goed einde te brengen. Een pauze overslaan omdat je zo snel mogelijk op je bestemming wilt aankomen, zit er niet in. Je paard heeft het nodig om na een paar uur te kunnen eten en rusten. Dus neem je zelf ook meer rust, zie je meer en ontspan je meer. Lacos en ik reizen maximaal 30 kilometer per dag met bepakking. We houden minimaal twee keer een half uur pauze waarbij Lacos kan grazen. In de wintermaanden is het zaak dat we dan echt op tijd vertrekken om maximaal gebruik te maken van het daglicht.

Als ik zondag tegen het einde van de middag de vrachtwagen het erf van Stal van Horne Hoeve rijd, zijn Lacos en ik beide moe en voldaan. Het is een heerlijk weekend geweest. Grenspark Kempen~Broek is zeker een meerdaags bezoek waard voor ruiters die graag met hun paard op vakantie gaan.

Linda Gaddis-Hofman is instructeur en zadelpasser met een voorliefde voor buiten rijden. Met plezier en ontspanning paardrijden is de kern van de privélessen die Linda geeft aan amazones met een eigen paard. Leiderschap opbouwen en samenwerken met je paard vanuit rust en wederzijds vertrouwen. Linda biedt begeleiding aan angstige amazones, sensibele paarden en bij het opleiden van jonge paarden. www.lindahofman.nl

Wil jij dezelfde route volgen of je eigen route uitzetten? Dan kan dat via de online routeplanner. Deze route kun je vervolgens inladen in je gps of gps-app op je telefoon. De hele route van zaterdag is voor zowel ruiters als menners geschikt. Alles is makkelijk aangegeven, je hoeft alleen maar de knooppunten te volgen. Ik heb op de gps gereden, maar dat had niet gehoeven: de bewegwijzering is duidelijk en makkelijk te volgen. De nummering van de knooppunten is in België hetzelfde als in Nederland, dus ook daar kun je de route moeiteloos vinden.

De paden in de Budeler-en Weerterbergen zijn voornamelijk brede zandpaden geschikt voor ruiters. Een gedeelte van de paden is niet geschikt voor menners. Het leger gebruikt deze zandpaden voor tanks en andere voertuigen. Hierdoor is het zand veel te mul en zwaar voor menners.

Knooppunten route van zaterdag; 29,7 km

Start en einde bij Bier- en Spijzenlokaal Dennenoord. Parkeren op de parkeerplaats van Natuur- en Milieucentrum De IJzeren Man of de parkeerplaats bij de Dennenoord.

KP = KnoopPunt

Start - KP26 - KP25 - KP37 - KP36 - KP20 - KP19 - KP22 - KP04 - KP16 - KP01 - KP15 - KP14 - KP18 - KP55 -

Einde

Knooppunten route van zondag; 28,1 km

Start en einde bij Stal van Horne Hoeve. Parkeren op de parkeerplaats van Stal van Horne Hoeve.

KP = KnoopPunt

Start - KP59 - KP98 - KP97 - KP96 - KPblanco - KP9 - KP8 - KP15 - KP14 - KP61 - KPblanco - KP60 - KP95 - KP94 - KP93 - KP92 - KP91 - KP35 - KP42 - KP43 - KPA - KP41 - KP40 - KP39 - KP31 - KP57 - **Einde**

Kijk voor meer routes op www.paardrijdenlimburg.nl. ■